

[Harald Nielsen.]

minister, der alene skulle afgøre, hvad der er kulturfremmende, og hvad der er kulturhemmende her i landet; men den sag skal jeg lade ligge. Hvis den højtærede minister tror, at der i mine betragtninger lå noget i retning af, at jeg ville modsætte mig, at fjernsynet udvikledes herhjemme, tager han fuldstændig fejl. Det er da meget naturligt, at man, når man står overfor en så kolossal nyinvestering, som her skal finde sted, siger til sig selv, at hvis vi gennemfører dette, vil det i løbet af kort tid betyde, at man i fjernsynsapparater kommer til at investere mange hundrede millioner kroner, måske op til en halv milliard, og at man derfor stiller sig selv det spørgsmål, om det ikke var rimeligere at gå frem i et noget langsommere tempo, og om der ikke var andre ting, det var nyttigere at foretage investeringer i i øjeblikket. Deri ligger ikke kulturfjendtlighed af nogen art, det er bare en almindelig økonomisk betragtning.

Med hensyn til valutaproblemet måtte jeg forstå den højtærede minister på den måde, at der var tale om et øget valutaforbrug på op imod 70 mill. kr., der dog kunne blive noget reduceret gennem eksport. Der foreligger også her et problem.

Løvrigt skal jeg tilslutte mig, hvad ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, har sagt, at når man ønsker spørgsmålet tilbagevist til finansudvalget, vil vi naturligvis ikke modsætte os det; finansudvalget er jo også et af folketinget nedsat udvalg. Vi ville have fundet det bedre, om behandlingen var sket i et udvalg, hvor de mennesker sad, som særlig interesserer sig for dette spørgsmål; men jeg går ud fra som givet, at man i finansudvalget nu på grundlag af de oplysninger, der er kommet frem, virkelig nøje overvejer, hvad der skal ske på dette område, overvejer fremgangsmåden og tempoet, overvejer den økonomiske side af sagen, som jo også er af meget betydelig rækkevidde, og navnlig også overvejer mulighederne for at få fremmet fjernsynet i Sønderjylland, overvejer mulighederne for at få ændret den plan, der er lagt, således at Sønderjylland rykker længere frem og hurtigere kommer med.

Med disse bemærkninger kan jeg tilslutte mig, at vi slutter sagen på den måde, som nu er foreslået.

Fuglsang: Det forekommer mig, at når denne sag i sin tid blev rejst her, var det, fordi man anså den for en for betydelig sag til, at den kunne afgøres i finansudvalget alene uden først at have været drøftet her i folketinget. Jeg anser stadig dette standpunkt for at være rigtigt netop i den foreliggende sag og kan derfor ikke gå med til at sende den tilbage til finansudvalget efter denne korte drøftelse.

Den højtærede undervisningsministers henvisning til den tekniske nødvendighed af at gøre sagen færdig af hensyn til udstedelsen af licenskortene, forurolicher mig ikke. Vi er nemlig, som jeg sagde i formiddag, ikke tilhængere af, at man i det hele taget forhøjer afgiften, og da slet ikke på den baggrund, at en væsentlig del af forhøjelsen skal bruges til udvikling af fjernsynet. Vi vil derfor ikke være med til at stemme sagen tilbage.

Hans Hansen (Rørby): Når jeg har ønsket at genoptage det af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft stillede forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, efter at det er taget tilbage, er det i henhold til de udtalelser, jeg fremsatte, forrige gang jeg havde ordet: fordi vi anser det for mere betryggende for befolkningen og mere bidragende til offentliggørelse af, hvad der sker herinde, at sagen bliver behandlet i folketinget, først i salen og derefter i et udvalg. Vi anerkender naturligvis, at den højtærede minister vil stille til rådighed for finansudvalget alle de oplysninger, der ønskes, men der er jo ikke tvivl om, at i det øjeblik, folketinget får sagen direkte til behandling, vil muligheden for offentligheden for at følge med i, hvad der sker, være langt, langt større. Dette finder jeg ganske naturligt, og derfor ønsker jeg at genoptage dette forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

Jeg anbefaler tingets medlemmer at stemme derfor.

Hermed sluttede forespørgslen.

Forslag om overgang til næste sag på dagsordenen af Steen (se foran)

vedtoges med 120 stemmer imod 14; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.